

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Anica Milivojević

Tuženik: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prethodna pitanja

- 1) Treba li članke 56. i 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da im se protive odredbe Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/2017), posebno odredbe iz čl. 10. tog Zakona, kojima se ugovori o kreditu i drugi pravni poslovi koji su nastali kao posljedica ili se temelje na ugovoru o kreditu sklopljeni između dužnika (u smislu čl. 1. i čl. 2. al. 1. tog Zakona) i neovlaštenih vjerovnika (u smislu u smislu odredbe iz čl. 2. al. 2. tog Zakona) određuju ništetnima i kad su oni sklopljeni prije stupanja na snagu tog Zakona od trenutka njihova sklapanja, s posljedicama da je svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju ništetnog ugovora, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, treba se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke.
- 2) Treba li Uredbu (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. Prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluke u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena), osobito njezine članke 4. st. 1. i 25. tumačiti na način da im se protive odredbe iz čl. 8. st. 1. i 2. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/2017) kojima se propisuje da u sporovima koji nastanu u vezi ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem u smislu tog Zakona, dužnik može pokrenuti postupak protiv neovlaštenog vjerovnika bilo pred sudovima države u kojoj neovlašteni vjerovnik ima sjedište, ili, neovisno o sjedištu neovlaštenog vjerovnika, pred sudovima mjesta gdje dužnik ima prebivalište, odnosno sjedište te da neovlašteni vjerovnik, u smislu tog Zakona, može pokrenuti postupak protiv dužnika samo pred sudovima države u kojoj dužnik ima prebivalište, odnosno sjedište.
- 3) Radi li se o potrošačkom ugovoru u smislu odredbi iz čl. 17. st. 1. Uredbe br. 1215/2012. i preostale pravne stečevine Europske unije kada je primatelj kredita fizička osoba koja je ugovor o kreditu sklopila u svrhu ulaganja u apartmane radi obavljanja ugostiteljske djelatnosti pružanja usluga smještaja turistima u domaćinstvu.
- 4) Treba li se odredba iz čl. 24. toč. 1. Uredbe br. 1215/2012. tumačiti na način da postoji nadležnost suda u Republici Hrvatskoj u postupku radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu, založne izjave i brisanja zaloga iz zemljišnih knjiga kada su radi osiguranja potraživanja iz ugovora o kreditu u zalog dane nekretnine dužnika na području Republike Hrvatske.

Tužba podnesena 5. prosinca 2017. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-678/17)

(2018/C 022/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: P.J. Loewenthal, A. Bouchagiar, agenti)

Tuženik: Irska

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da je Irska, time što u propisanom roku nije poduzela sve mjere potrebne da od društva Apple Sales International i Apple Operations Europe ostvari povrat državne potpore koja je proglašena nezakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem na temelju članka 1. Odluke Komisije (EU) 2017/1283 od 30. kolovoza 2016. o državnoj potpori SA.38373 (2014/C)(ex 2014/NN)(ex 2014/CP) koju je provela Irska za društvo Apple [...]⁽¹⁾, povrijedila svoje obveze na temelju članaka 2. i 3. navedene odluke kao i na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a;
- naložiti Irskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Na temelju odluke Europske komisije od 30. kolovoza 2016. u predmetu SA.38373, Irska je u roku četiri mjeseca trebala ostvariti povrat nezakonite državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem, dodijeljene društvu Apple Sales International (u daljnjem tekstu: ASI) i Apple Operations Europe (u daljnjem tekstu: AOE). Potpora je posljedica dvaju poreznih mišljenja koja je Irska donijela 29. siječnja 1991. i 23. svibnja 2007. u korist društava ASI i AOE, a koja su omogućila tim društvima da utvrde svoju godišnju obvezu poreza na dobit u Irskoj do 2014.

Irska nije ostvarila povrat državne potpore u roku četiri mjeseca nakon obavijesti o Komisijinoj odluci, što je bila dužna učiniti. Osim toga, Irska još uvijek nije poduzela sve mjere potrebne za provedbu Komisijine odluke.

⁽¹⁾ SL 2017, L 187, str. 1.